

zylke žiwenje je pschezo
twoje kwalenje.

6. Daj, so by wschitzn
kšcheszjenjo tež k twojej
Ɣkluźbi mjeli Ɣo; tať zylka
zyrkej hromadzi Ɣo budze,
Božo, lubicz czi.

326.

Herr, es ist ein Tag erschienen.
Głoŕ: Ach sčto dyrbyu rjeschnik.

Kneže! dženŕa sđobnje la-
dam, kať bych k nebju myŕlje
mjel a Ɣo tebe dopomnik;
duź tež tebi Ɣkluźicz žadam:
ty pať Ɣam czin wutrobu
twojej woli poŕkluŕnu!

2. Daj, so to, sčtož k
Ɣwjetu Ɣkluŕcha, dženŕa dale
nepytam, ale duŕchu wob-
staram. Sabudź na czaŕ,
luba duŕcha! twoje wschje-
dne staroszje, so wscho Bohu
Ɣwjate je.

3. W draszi nochzu
pyschnosz pytacź; kohož ho-

fart saŕlepi, ton Ɣo Bohu
nelubi. Krynsta chzu Ɣo
woblez spytacz, jeho Ɣwjata
poŕkluŕchnosz je psched Bo-
hom draŕty doŕ.

4. To wscho chzyl Boh
we mni dźjelacz a mi Ɣwo-
ju hnadu dacź, so mohł
fromnosź horje wsacz; o kať
budu tebi spjewacz, dyź Ɣy
mojej wutrobi loscht a
troŕcht tu na Ɣwjeczi.

5. Kneže, daj, so by te
Ɣłowa, kotrež prjedar wu-
reŕne, we mni žiwe wostale.
Dyź Ɣo twoj lud k tebi
woła, dha budź s hnadu
beŕ nami, czin po naschej
nadziji.

6. Nech Ɣo wschitko derje
radzi! nech Ɣo ladam rje-
schenja; wumož se wschoh'
nesboža, wschitkich sđzerž
we twojej hnadzi! dha chzu
weczor saŕpjewacz a czi
džať a kwalbu dacź.

Wot pschisťkluŕchnoszjow pscheczimwo bliźŕchemu.

Wot luboszje bliźŕsheho.

327.

Gott ist ein Gott der Liebe.

Głoŕ: Za newopuschczu Boha.

Boh wot nas lubosz žada,

won je Boh luboszje, jom'
nelubi Ɣo swada, ta nemjer
nacžini; ton hnadu nama-
ka, sčtuź nejednotu hidži,
sčtož sđobne je, rad widži
a cziwe myŕlje ma.